

ΠΡΟΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΟΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ (ΟΜΙΛΙΑ/ΕΙΣΗΓΗΣΗ/ΔΙΑΛΕΞΗ)

ΔΟΜΗ

- Προσφώνηση
- Πρόλογος/Εισαγωγή
- Κύριο μέρος
- Επίλογος
- Επιφώνηση

1. **Προσφώνηση:** Εξαρτάται άμεσα από την ιδιότητα του δέκτη και τις επιδιώξεις του πομπού και τοποθετείται στο πάνω αριστερό μέρος του κειμένου. Πρόκειται για τον εισαγωγικό χαιρετισμό που απευθύνει ένας ομιλητής στο ακροατήριό του. Όταν στο ακροατήριο παρευρίσκονται ιερωμένοι, προσφωνούνται στην αρχή. Η προσφώνηση επιβάλλεται να είναι κλιμακωτή, δηλαδή ο πομπός απευθύνεται στο ακροατήριό του ξεκινώντας από τους πιο υψηλά ιστάμενους και προχωρώντας προς τους απλούς δέκτες.

π.χ.

Παναγιότατε,
Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,
Έντιμε κύριε Υπουργέ,
Αξιότιμε κύριε Διευθυντή,
Κυρίες και κύριοι,

2. **Πρόλογος:** Ο ομιλητής, αφού συγχαρεί και ευχαριστήσει τους διοργανωτές, παρουσιάζει επιγραμματικά το θέμα, τη σκοπιά από την οποία θα το αντιμετωπίσει και ταυτόχρονα επιδιώκει να κερδίσει το ενδιαφέρον του ακροατηρίου.

3. **Κύριο μέρος:** Ο ομιλητής έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει ανάλογα με το θέμα:

- Αφήγηση: Πληροφορίες σχετικές με την ιστορική διαδρομή του θέματος ή ναδρομή στο παρελθόν.
- Αιτιολόγηση: Αποδεικτικό και τεκμηριωτικό υλικό υπέρ της υποστηριζόμενης-θέσης. Παρατίθενται επιχειρήματα με παρουσίαση στοιχείων, δεδομένων, μαρτυριών, απόψεων ειδικών, έτσι που να καλύπτεται σφαιρικά το θέμα και να αναδεικνύεται η ορθότητα των θέσεων του πομπού.
- Ανασκευή: Εκ του αντιθέτου απόδειξη. Παρουσιάζεται η άλλη άποψη και αντικρούεται, γεγονός που ισχυροποιεί τη θέση του ομιλητή. Προβάλλονται οι κίνδυνοι που τυχόν θα προκύψουν από την επικράτηση του αντιθέτου.

4. **Επίλογος:** Σύντομη ανακεφαλαίωση, ευχή, προτροπή, επιβεβαίωση των επιχειρημάτων που χρησιμοποιήθηκαν για την υποστήριξη της θέσης.

5. **Επιφώνηση:** Τυποποιημένη φράση που τοποθετείται πάντοτε ανεξάρτητα από το κείμενο στο κάτω δεξιό μέρος της γραπτής διατύπωσής του, με την οποία ο πομπός εκφράζει τις ευχαριστίες προς τις/τους δέκτες.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας

Ύφος - Στοιχεία προφορικότητας

- Μια ομιλία δεν είναι ένα δοκίμιο/άρθρο που του προσθέτω προσφώνηση-αποφώνηση αλλά ένα τελείως διαφορετικό είδος κειμένου.
- Απευθύνομαι κατά διαστήματα στο κοινό μου («Κυρίες και κύριοι» σε χωριστή σειρά) και χρησιμοποιώ **β πληθυντικό πρόσωπο** (σίγουρα όλοι γνωρίζετε, θα ήταν σκόπιμο να συνυπολογίσετε, δεν νομίζω να διαφωνείτε...) και **α' πληθυντικό** εφόσον ως μαθητής και νέος εντάσσομαι στην ομάδα προβληματισμού (τους νέους)
- Φροντίζω **να μην είμαι απόλυτος ούτε διδακτικός**. Σίγουρα αυτοί που με παρακολουθούν δεν ενημερώνονται πρώτη φορά για το θέμα ούτε η ομιλία μου έχει τη δυνατότητα να εξαντλήσει το θέμα ή να αλλάξει τη στάση των ακροατών. Είναι απλά μια αφορμή για προβληματισμό.
- Δεν γράφω πολύ μεγάλες περιόδους λόγου γιατί αυτοί που με ακούνε δεν μπορούν να με παρακολουθήσουν.